

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 726. Usque Ad Annum 813

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117859

§.5. Leo III. Papa.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66091)

genus ducens a Penda, qui primus Reli-
gionem Christianam suscepit, Regnum
auspicatus est anno 756. cum vero Ethel-
bertum Regem Angliæ Orientalis ulti-
mum vita privasset, Regno ipse anno
794. potitus, peregrinatione Romana sub
finem Pontificatus Hadriani Papæ susce-
pta Privilegium obtinuit pro Monaste-
rio, quod in Honorem S. Albani, cujus
Reliquias invenerat, fundare volebat.

Sæcul. VIII.
A. C. 796.

§. V.

Leo III. Papa.

Eodem die, quo sepulchro illatus est
Hadrianus Papa, ejus Successor Leo III.
electus. Is Romæ natus, & a pueritia in
Palatio Patriarchali Lateranensi educa-
tus, Psalterium, Sacram Scripturam &
universam Disciplinam Ecclesiasticam di-
didit. Primum Subdiaconus & deinde
Presbyter Tituli S. Susannæ ordinatus
est, vir castissimis moribus, facundia &
animi constantia insignis. Ubi Mona-
chum vel virum pium, singulari aliqua
virtute clarum nactus erat, cum eo ora-
re & de divinis rebus colloqui cessare
vix poterat. Eleemosynas hilari animo
largiebatur, atque ad similia opera cha-
ritatis alios excitabat. Ægrotos invise-
bat, & Doctrina ex Sacris Scripturis pe-
tita solabatur. His moribus omnium

Anast.

Hist. Eccles. Tom. X. P p homi-

Sæcul. VIII.
A. C. 796.

hominum & præsertim Vestiario Papali Præpositi amorem sibi conciliavit; unde factum, ut unanimi omnium consensu, in Festo S. Stephani, vigesima sexta Dec. anno 795. ab omnibus Episcopis, Optimatibus, Clericis Populoque Romano Romanus Pontifex eligeretur, & altera die in Festo S. Joannis Evangelistæ, quod illo anno in Dominicam incidebat, lætantibus omnium ordinum hominibus consecraretur. Sacram Sedem annis viginti quinque, mensibus quinque & diebus septendecim tenuit. Quamvis vero alias lenissimi esset ingenii, nihilominus ubi de conservandis Ecclesiæ juri- bus agebatur, nemo majore constantia vigeat. Omnibus dans, quæ sua erant, præterea etiam non debita liberaliter impertiebatur. Distributiones Clericorum auxit, & tot donis Romanæ Civitatis Ecclesias locupletavit, ut ea speciatim recensere longissimum foret.

*Egin. An-
nal. an. 796.
to. 2. Duch.
p. 248.*

Quamprimum Leo sedere cœpit, nihil antiquius habuit, quam ad Carolum Regem Legationem decernere cum muneribus. Fuere claves ex Confessione S. Petri, Vexillum Urbis Romæ, & alia dona. Rogabat Leo, ut Carolus aliquem ex suis Optimatibus mitteret, a Romanis recepturus fidelitatis juramentum, quo in sua obedientia firmarentur.

tur. (*) Misit Rex Angilbertum Abbatem S. Richarii cum magna parte the-

Sæcul. VIII.
A.C. 796.

Pp 2

fauri, Legatio ad Carolum.

(*) Sunt, qui ad hunc locum disputant, an Papa hac Legatione & his verbis supremam in Carolo Principis Sæcularis potestatem voluerit agnoscere. Cardinalis Baronius hic addit sequentem Reflexionem: *Hic tu rideas opus est, Lector, Novatorum deliria, dum quamlibet occasionem captantes, per claves ex legum præscripto tradunt, Carolum in possessionem immisum Romanæ Ecclesiæ, & per Vexillum Romanæ Urbis, ignorantes miseri ejusmodi dona mitti consuevisse a Pontificibus Christianis Principibus. &c.* Et post pauca: *Et ne de Vexillo misso habeas, quod objicias, invenies inferius anno octingentesimo in fine a Patriarcha Jerosolymitano ad eundem Carolum Magnum missas pariter loco benedictionis claves locorum Sanctorum unacum Vexillo . . . honorasse vero Leonem Pontificem ipsum Carolum Magnum dono Vexilli, eo quod potentissimus esset Ecclesiæ Romanæ Defensor dicere quoque possumus.* Verosimile est, de Quæstione supremæ in civilibus Potestatis & Jurisdictionis, in sensu stricto, tunc nec Summum Pontificem nec Carolum Regem cogitasse;

Sed quando & quo pacto Romani Pontifices Summo Sacerdotio etiam Regalem potestatem in illas Provincias, quæ hodie Status Ecclesiæ dicuntur, conjunxerint, peritis Historia-

rum

Sæcul. VIII.
A. C. 796.

fauri, quem Henricus Dux Forojulienſis eodem anno expilata Ringa Hunnorum Metropoli ex Pannonia attulerat. Angilbertus Epistolam deferebat, ad Literas Papæ responſum, cujus initium est hujusmodi: *Perlecta Epistola tua & Electionis tuæ Decreto, magno gaudio percipimus, eam omnium votis fuisse expetitam. Pergratum quoque nobis accidit, cognoscere, quod nobis obedientia & Fidelitas, ut par est, servetur. Et infra Mittimus ad te Angilbertum, Ministrorum nostrorum fidissimum, quem ad Antecessorem tuum missuri eramus; sed cum jam omnia dona parata essent, allatum est nuncium, obiisse beatum Patrem Nostrum, & ideo dilata profectio. Hanc in mandatis dedimus, ut tecum de iis omnibus deliberet, quæ ad Gloriam Ecclesie, atque ad Papalem tuam & nostram*

Patri-

rum lectoribus non ex uno factio, verum et tota per aliquot Sæcula rerum gestarum serie æstimandum & judicandum est. Ceterum cum Episcopi Electores & S. R. I. Principes in Germania, etiamsi eorum Jurisdictio in Politicis Regiæ Potestati æquiparari possit, juramento tamen Fidelitatis & alicujus subjectionis Romano Imperio & Imperatori adstringantur, solus hodie in orbe terrarum Episcopus Romanus Provinciis amplissimis potestate, nemini nisi soli Deo subdita, imperat.

Patritiam Dignitatem confirmandam faciunt. Sæcul. VIII.
A. C. 796.

Præterea mandata habebat Angilbertus, quibus Papam Officii sui admonere jubebatur; mores castissimos exhiberet, Canones observari curaret, & Ecclesiam sancte regeret. *In illis, dicit Rex, ob oculos ei pone, Dignitatis Papalis honorem paucorum annorum esse, at mercedem fore æternam, si bene præfuerit. Vehementer instabis, ut vitium Simonie extinguat, & omnia suggere, quæ, ut bene meministi, emendanda esse, sæpe diximus.* Cum duæ hæ Epistolæ inter Opera Alcuini occurrant, conjectura est, eas nomine Regis ab ipso concinnatas fuisse. Sed & aliam nomine suo ad Leonem Papam addidit.

ap. Alcuin.
p. 82.

Credibile est, ex tot donis Regis Caroli, & ex prædis in Regione Hunnorum actis habuisse Pontificem, unde sub initium Pontificatus sui tantam vim vasorum aureorum & vestium Ecclesiis Romanæ Civitatis dare potuerit. Inter res alias laudantur colum ex argento deauratum, quo purgabatur vinum consecrandum. Visitur in Palatio Lateranensi aula amplissima, quam marmore vestivit, columnis & imaginibus musivi operis ornavit. Superest hodieque effigies, in qua repræsentatur S. Petrus sedens, & tres claves habens super ge-

ep. 72.

Anast.

p. 1078.

Leo III. Papa

P p 3 nu.

Sæcul. VIII. nua. Ad utrumque latus, nempe Leo
 A. C. 796. Papa a dextro, & Carolus Rex a sinistro
 genua flectunt. Una manu S. Petrus
 Alam pariet. Pallium dat Papæ, & altera Regi Vexil-
 Later. lum, in quo rosæ sex conspiciuntur. In
 parte inferiore leguntur verba: *Sancle
 Petre, da Leoni Papæ vitam, & Carolo
 Regi Victoriam.*

§. VI.

Ecclesie in Anglia.

to.7. Conc. p. Quenulfus Rex Merciorum Offæ Suc-
 1109. cessor comperta Hadriani Papæ
 morte, datis ad Leonem litteris, rogavit,
 ut loco Filii adoptivi se haberet, promit-
 tens perfectam obedientiam. Tum sub-
 dit: *Non te latet, quod Rex Offa primo
 molitus fuerit, Diocesim Cantuariensem
 in duas partes dividere propter odium,
 quod inter ipsum, & Archiepiscopum
 Jambertum, atque illius Civitatis popu-
 lum intercedebat, quodque ejusdem Regis
 precibus dederit Hadrianus Papa, ut, quod
 ante illud tempus nunquam factum, Pal-
 lium concederet Merciorum Episcopo. E-
 rat is Episcopus Lichfeldensis, qui tunc
 ad Archiepiscopi Dignitatem evectus*
 to.7. Conc. p. fuit. *Nos tamen neutrum vituperamus,
 1148. credentes, quod jam cum Jesu Christo
 regnent, sed rogamus te, ut nobis scribas,
 quid factu opus sit, ne inter nos scisma
 oriatur. Id quoque rogavit, ut quere-*
 las